

Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleménye – Javaslat európai parlamenti és tanácsi irányelvre a védjegyekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről (átdolgozás)

(COM(2013) 162 final – 2013/0089 (COD))

(2013/C 327/09)

Előadó: **Bernardo HERNÁNDEZ BATALLER**

2013. április 15-én a Tanács, 2013. április 16-án pedig az Európai Parlament úgy határozott, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 114. cikke alapján kikéri az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményét a következő tárgyban:

Javaslat európai parlamenti és tanácsi irányelvre a védjegyekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről (átdolgozás)

COM(2013) 162 final – 2013/0089 (COD).

2013. április 16-án az Elnökség megbízta az „Egységes piac, termelés és fogyasztás” szekciót az e tárgyhoz tartozó munkák elkészítésével.

A munka sürgősségére való tekintettel 2013. július 10–11-i plenáris ülésén (a július 11-i ülésnapon) az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság Bernardo Hernández Bataller személyében főelőadót nevezett ki, és 116 szavazattal, 2 tartózkodás mellett elfogadta az alábbi véleményt.

1. Következtetések és ajánlások

1.1 Figyelembe véve a védjegyek vitathatatlan gazdasági értékét és a belső piac működésére gyakorolt kedvező hatását, a nemzetek feletti oltalomra vonatkozó hatályos szabályozási keret nyilvánvalóan nem elégséges. Az irányelvjavaslat azonban előrelépést jelent a jelenlegi helyzethez képest, amelyet a közösségi védjegy és a nemzeti védjegyek eltérő szabályozása jellemez.

1.2 Következésképpen az EGSZB szorgalmazza a kereskedelmi védjegyek jogszerű használatához kapcsolódó szellemi tulajdonjogok védelmének megerősítését, a lehetőségek szerint támogatja a védjegyek közösségi lajstromozását, és arra ösztönzi az Európai Bizottságot, hogy támogassa a BPHH-t az említett jogok tiszteletben tartásának felügyeletével kapcsolatos feladataiban.

1.3 Ennek értelmében az uniós jog a védjegy jogosult számára biztosítja egyrészt a védjegy jövedelemszerzés céljából történő, kizárólagos használatának jogát („ius utendi”), másrészt azt a lehetőséget, hogy megakadályozza, hogy a védjegy megkülönböztető jelöléseinek harmadik felek általi másolása vagy jogellenes kisajátítása csorbítsa annak kiaknázását („ius prohibendi”). Az EGSZB kéri, hogy a szerzői jogi kalózkodással szemben, amely az európai vállalkozások versenyképességének csökkenését okozza, az Európai Bizottság fogadjon el megelőző és a károkat megszüntető intézkedéseket.

1.4 A hatályos közösségi szabályozás azonban nem állapítja meg pontosan azokat a feltételeket, amelyek alapján a védjegy jogosult megfelelően felléphet az említett tevékenységek megakadályozása érdekében.

1.5 Általánosságban tehát a harmonizációs folyamat során a következő években egységesíteni kellene a védjegyjogot és el kellene fogadni egy uniós védjegyszabályzatot, amely többek között rendelkezne egy rugalmas, egységes és gazdaságos eljárás létrehozásáról, amely az érdekelték számára elősegítené a kereskedelmi védjegyek önkéntes lajstromozását, megszüntetve ezzel a jogszabályok jelenlegi különbözőségeit.

1.6 Az EGSZB-re aktív szerepnek kellene hárulnia a szellemi tulajdonra vonatkozó valamennyi jogszabály elfogadásának jogalkotási eljárásában, ezért sajnálja, hogy a közösségi keretről szóló rendelet módosítására irányuló javaslatról nem kérték ki a véleményét.

1.7 Az EGSZB reméli, hogy a jövőben lesz egy olyan rendszer, amely biztosítja a védjegyek egységes védelmét a vállalatok és a fogyasztók számára.

2. Bevezetés

2.1 A védjegyjogot nemzetközi szinten az ipari tulajdon oltalmára létesült, 1883. március 20-án Párizsban aláírt, legutóbb 1967. július 14-én Stockholmban felülvizsgált, majd 1979. szeptember 28-án módosított Párizsi Unió Egyezmény⁽¹⁾ (a továbbiakban: párizsi egyezmény) szabályozza.

2.2 A párizsi egyezmény 19. cikke értelmében az egyezmény hatálya alá tartozó felek fenntartják maguknak a jogot, hogy az ipari tulajdonra vonatkozó egyedi, különálló megállapodásokat kössenek egymással.

⁽¹⁾ Az Egyesült Nemzetek Szerződéseinek Tára, 828. kötet, 11851. sz..

2.3 E rendelkezés szolgált alapul a védjegyekkel ellátható termékek és szolgáltatások nemzetközi osztályozására vonatkozó, az 1957. június 15-i nizzai diplomáciai konferencián kötött, legutóbb Genfben 1977. május 13-án felülvizsgált és 1979. szeptember 28-án módosított Nizzai Megállapodás⁽²⁾ elfogadásához. A nizzai osztályozást egy szakértői bizottság ötévente felülvizsgálja.

2.4 A Szellemi Tulajdon Világszervezetének (WIPO) adatbázisa szerint az Unió tagállamai közül csak a Ciprusi Köztársaság és a Máltai Köztársaság nem részese a Nizzai Megállapodásnak, a nizzai osztályozást azonban mindkét ország alkalmazza.

2.5 A védjegyvoltalom lényegét tekintve területi jellegű. Ez annak tulajdonítható, hogy a védjegy valójában olyan tulajdonjog, amely valamely megjelölést véd egy meghatározott területen.

2.5.1 Az elsődleges uniós jog szintjén a szellemi tulajdonjog védelmére az Európai Unió Alapjogi Chartája 17. cikkének (2) bekezdése utal.

2.5.2 Továbbá az EUMSZ 118. cikke megállapítja, hogy a belső piac létrehozása, illetve működése keretében az Európai Parlament és a Tanács rendes jogalkotási eljárás keretében intézkedéseket fogad el az Unión belüli egységes szellemi és ipari tulajdonjogok oltalmát biztosító európai oltalmi jogcímek létrehozására, valamint egy uniós szintű központi engedélyezési, koordinációs és ellenőrzési rendszer megteremtésére.

2.6 Az Európai Unióban egymás mellett létezik a nemzeti védjegy és a közösségi védjegy oltalma. A nemzeti védjegy jogosultja az adott védjegyhez fűződő jogokat annak a tagállamnak a területén gyakorolhatja, amelynek nemzeti jogszabályai alapján a védjegy oltalmat élvez. A közösségi védjegy jogosultja ugyanezt a 27 tagállam területén teheti meg, mivel a védjegy ezen a területen hatályos.

2.7 A tagállamok védjegyekre vonatkozó jogszabályait részben összehangolta az 1988. december 21-i 89/104/EGK tanácsi irányelv (későbbi kodifikált változata a 2008/95/EK irányelv).

2.8 A nemzeti védjegyzrendszerekkel párhuzamosan és azokhoz kapcsolódva a közösségi védjegyről szóló 1993. december 20-i 40/94/EK rendelet (kodifikált változata a 2007/2009/EK rendelet) önálló rendszert hozott létre az EU egész területére kiterjedő hatályú egységes jogok lajstromozására. A fenti összefüggésben létrehozták a Belső Piaci Harmonizációs Hivatalt (BPHH), amely a közösségi védjegyek lajstromozásáért és kezeléséért felelős.

2.9 Az Európai Bizottság kezdeményezésére az utóbbi években a szellemi tulajdonról szóló nyilvános viták zajlottak – ezeken az EGSZB is részt vett –, majd az Európai Bizottság 2011-ben bejelentette az európai védjegyzrendszer felülvizsgálatát, amelynek célja a rendszer uniós és nemzeti szintű korszerűsítése a hatékonyság, az eredményesség és összességében a következtetesség javítása révén.

2.10 A hamisítás és a szerzői jogi kalózkodás elleni küzdelemre irányuló átfogó európai tervről szóló 2008. szeptember 25-i állásfoglalásában a Tanács kérte az egyes szellemi tulajdonjogokat feltehetően sértő áruk elleni vámhatósági intézkedésekről és az ilyen jogokat ténylegesen sértő áruk ellen hozandó intézkedésekről szóló 2003. július 22-i 1383/2003/EK rendelet⁽³⁾ felülvizsgálatát. Az EGSZB reméli, hogy a szellemi tulajdonjogok vámhatóságok általi érvényesítésének erősítése és a megfelelő jogbiztonság szavatolása érdekében sor kerül a jogi keret fejlesztésére.

2.11 Az európai védjegyzrendszer a nemzeti és az uniós szintű védjegyvoltalom együttes fennállásának és kiegészítő jellegének elvére épül.

2.12 A közösségi védjegyről szóló rendelet olyan átfogó rendszert biztosít, amely az anyagi és eljárási jog valamennyi kérdésével foglalkozik. Az irányelvben előírt jogalkotási közelítés jelenlegi szintje azonban csak az anyagi jog kiválasztott rendelkezéseire korlátozódik, ezért a javaslat arra irányul, hogy az anyagi jogi szabályok lényegükben legyenek hasonlóak, és legalább a fontosabb eljárási rendelkezések legyenek egymással összeegyeztethetők.

2.13 A javaslat célkitűzése az innováció és a gazdasági növekedés ösztönzése azáltal, hogy a védjegy-lajstromozási rendszereket EU-szerte hozzáférhetőbbé és hatékonyabbá tesszük a vállalkozások számára: csökkentjük a költségeit és az összetettségét, felgyorsítjuk a működését, növeljük a kiszámíthatóságot és a jogbiztonságot.

2.14 Az átdolgozásra irányuló kezdeményezést az alábbi célkitűzések vezérlik:

- az irányelv meglévő rendelkezéseinek korszerűsítése és fejlesztése az elavult rendelkezések módosításával, a jogbiztonság növelése, valamint a védjegy-jogosultságok alkalmazási körének és korlátozásainak egyértelműsítése;
- a védjegyről szóló nemzeti jogszabályok és eljárások nagyobb fokú közelítése a célból, hogy azok következtetésebbek legyenek a közösségi rendszerrel, és pedig

a) további anyagi jogi rendelkezések hozzáadásával,

b) a fő eljárási szabályok irányelvbe történő bevezetésével, a rendeletben foglaltaknak megfelelően, ideértve azokat, amelyek esetében a jelenlegi eltérések fontos problémákat okoznak a felhasználók szemszögéből, és ahol az ilyen közelítés nélkülözhetetlen ahhoz, hogy harmonizált, egymást kiegészítő részekből álló védjegyvoltalmi rendszert hozzunk létre Európában, továbbá

- a tagállami hivatalok és a BPHH közötti együttműködés megkönnyítésével a gyakorlatok konvergenciájának és a közös eszközök kifejlesztésének előmozdítása céljából, megteremtve ezen együttműködés jogalapját.

⁽²⁾ Az Egyesült Nemzetek Szerződéseinek Tára, 818. kötet, I-11849. sz.

⁽³⁾ HL L 196., 2003.8.2., 7. o.

2.15 Az irányelvjavaslat egyrészről korszerűsíti és fejleszti a következőkre vonatkozó hatályos rendelkezéseket:

- a védjegy meghatározása, amely lehetőséget teremt az elegendő garanciát biztosító technológiai eszközökkel ábrázolt védjegyek lajstromozására;

- a védjegyoltalom tartalma a 10. és 11. cikk szerint, ezen belül a korábbi jogok sérelme nélkül biztosított jogok, a kettős azonosság esetei, kereskedelmi név vagy cégnév használata, használat összehasonlító reklám során, szállítmányok kereskedelmi beszállítóktól, a vámterületre behozott áruk és az előkészítő tevékenységek, továbbá a védjegyoltalom korlátai.

2.16 Másrészről a javaslat az anyagi jogi szabályok nagyobb fokú közelítését célozza a földrajzi jelzések és a hagyományos kifejezések oltalma és a jó hírnévvel rendelkező védjegyek oltalma révén, kiemelve, hogy a védjegyoltalom tulajdon tárgya lehet, mivel például dologi jogi átruházás tárgyát képezheti, továbbá az együttes védjegy szabályozása révén.

2.17 A fontosabb eljárási szabályok közelítése tekintetében a javaslat a következőket tárgyalja: az áruk és szolgáltatások megnevezése és osztályozása, a hivatalból történő vizsgálat, díjak, felszólalási eljárás, használat hiánya mint védelem felszólalási eljárásokban, a védjegyoltalom megszűnésének megállapítása vagy a védjegy törlése iránti eljárás és a használat hiánya mint védelem a törlésre irányuló keresetekben.

2.18 A javaslat mindemellett a hivatalok közötti együttműködés megkönnyítését célozza: a rendelet felülvizsgálatának összefüggésében javasolt együttműködés jogi keretének kiegészítéseként az 52. cikk jogalapot biztosít a BPHH és a tagállamok szellemi tulajdon-joggal foglalkozó hivatalai közötti együttműködés megkönnyítéséhez.

3. Általános megjegyzések

3.1 Az EGSZB üdvözlí az Európai Bizottság irányelvjavaslatát, amely a kiélezett versennyel, valamint a lassuló európai gazdasági növekedéssel jellemzett globális gazdasági környezetben különösen időszerű.

3.1.1 A védjegy ebben az összefüggésben hozzájárul egyfelől a vállalkozások üzleti értékének növeléséhez és az ügyfélhűség megteremtéséhez, másfelől a fogyasztók védelméhez.

3.1.2 Ez utóbbi szempont több okból is különös jelentőséggel bír:

- először is mivel a védjegyoltalom csökkenti a fogyasztók keresési költségeit;
- másodsorban mivel a fogyasztók számára változatlan minőségi színvonalat biztosít, arra kötelezve a termelőt, hogy ügyeljen a termék vagy a szolgáltatás tartalmára;

- harmadsorban pedig mivel megköveteli a fejlesztésbe és az innovációba irányuló beruházások végrehajtását, ez pedig megerősíti a fogyasztói bizalmat.

3.2 Az irányelvjavaslat jelentősen javítja a tagállamok jelenlegi jogszabályi keretét, a következő három elem révén:

- a védjegy-lajstromozási rendszerek egyszerűsítése EU-szerte, ebből következően a költségek csökkenése és az eljárások felgyorsulása;

- az egymást jobban kiegészítő vonatkozó nemzeti és nemzetek feletti szabályokból és az illetékes hatóságok közötti koordinációból származó jogbiztonság; és végül

- a szellemi tulajdon magasabb szintű védelme, amit első sorban a tranzitárakra vonatkozó rendszer egyértelműbbé tétele, új lajstromozási kritériumok, például a hangmegjelölések bevezetése, továbbá többek között a földrajzi jelzések oltalmára vagy a nem közösségi nyelvek védelmére vonatkozó bizonyos pontosítások biztosítanak.

3.3 A javaslat ezenkívül a gazdasági, kereskedelmi és jogi környezet fejlődését figyelembe véve olyan újdonságokat is tartalmaz, mint a védjegy olyan meghatározása, amely lehetővé teszi annak nem grafikai ábrázolását, egyszersmind pontosabb azonosítását, mivel lehetőséget teremt az elegendő garanciát biztosító technológiai eszközökkel megjelenített védjegyek lajstromozására.

3.4 Üdvözlendő, hogy a javaslat el kívánja érni az anyagi jogi szabályok nagyobb fokú közelítését, így biztosítani kívánja a földrajzi jelzések, a hagyományos kifejezések és a jó hírnévvel rendelkező védjegyek oltalmát, valamint a védjegyoltalom tulajdonságaként történő kezelését, mint például az átruházás vagy a kereskedelmi kiaknázás kulcsfontosságú vonatkozásai esetében. Az együttes védjegyek és a hitelesítési jegyek fogalmának az irányelvjavaslatba való felvétele mind a vállalkozások, mind a fogyasztók szempontjából nagy jelentőséggel bír.

3.5 Végül az EGSZB üdvözlí a fontosabb eljárási szabályok közelítését, mivel így közös szabályok jönnek létre az áruk és szolgáltatások megnevezése és osztályozása terén – a Bíróság által meghatározott elvek szerint –, valamint a hivatalból történő vizsgálat, a felszólalási eljárások és a védjegyoltalom megszűnésének megállapítása vagy a védjegy törlése iránti eljárás terén.

3.6 Az EGSZB üdvözlí továbbá, hogy az irányelvjavaslat kidolgozása nagyfokú nyilvánosság mellett és a civil társadalom érintett szegmenseinek részvételével zajlott.

3.7 Mindazonáltal a vizsgált javaslat tárgyát és tartalmát illetően meg kell fogalmazni bizonyos észrevételt, nem érintve mindazt, amiről a hatályos 207/2009/EK rendelet módosítására irányuló javaslat esetleg rendelkezik, mely rendelet önálló rendszert hozott létre az egységes jogok lajstromozására, és az irányelvjavaslattal együtt egy jogalkotási csomagot képez.

3.8 Ennek értelmében az EGSZB megütközésének ad hangot, hogy a közösségi védjegyről szóló, fent idézett rendelet módosítására irányuló 2013. március 27-i javaslattal (COM (2013) 161 final) kapcsolatban nem került sor tanácsadó véleményének kikérésére.

3.9 Tekintettel arra, hogy a szóban forgó jogi aktus közvetlen hatással van a belső piac működésére (EUMSZ 118. cikk) és befolyásolja a fogyasztóvédelem szintjét (EUMSZ 169. cikk), a Szerződés azon rendelkezéseinek kontextuális és koherens értelmezése szerint, amelyek az EGSZB-t az említett területeken kifejezetten tanácsadói hatáskörrel ruházzák fel, az EGSZB-nek szükségszerűen részt kell vennie az említett jogi aktus elfogadására irányuló jogalkotási eljárásban.

3.10 Ezzel összefüggésben az uniós jog a védjegyjogosult számára biztosítja egyrészt a védjegy jövedelemszerzés céljából történő kizárólagos használatának jogát („*ius utendi*”), másrészt azt a lehetőséget, hogy megakadályozza, hogy a védjegy megkülönböztető megjelöléseinek harmadik felek általi másolása vagy jogellenes kisajátítása csorbítsa annak kiaknázását („*ius prohibendi*”) (a 207/2009/EK rendelet 9. cikke).

3.11 A hatályos közösségi szabályozás azonban nem állapítja meg pontosan azokat a feltételeket, amelyek alapján a védjegyjogosult megfelelően felléphet az említett tevékenységek megakadályozása érdekében.

3.11.1 Noha az irányelvjavaslat jelentősen bővíti azon esetek számát, amelyekben a védjegyjogosult harmadik felek számára megtilthatja a használatot (10. cikk), és e tekintetben még egy új rendelkezést is hoz, ez pedig a jogosult jogainak megsértése kiszűrése, csomagolás vagy egyéb eszköz használata révén (11. cikk), továbbá megtiltja a védjegynek a jogosult ügynöke vagy képviselője általi jogellenes használatát (13. cikk), a jog hatályának pontos meghatározása az érintett által kezdeményezett bírósági eljárás esetén az illetékes bíróság mérlegelési jogkörébe tartozik.

3.11.2 Az egyes bírói szervek megítélésétől függ tehát annak megállapítása, hogy fennáll-e az összetéveszthetőségnek vagy az oltalom alatt álló védjegy harmadik fél részéről történő jogellenes kisajátításának kockázata, és amennyiben ezek fennállnak, a benyújtott kereset függvényében az adott bírói szerv határozza meg a jogosultat megillető kártalanítást.

3.11.3 Az irányelvjavaslat ebből következően nem biztosítja sem a védjegyjogosultak jogainak egységes védelmét, sem a fogyasztók jogainak egységes védelmét, amennyiben ezek egy kereskedelmi védjegy jogellenes vagy csalárd használata miatt esetleg kárt szenvednek.

3.12 A védjegyjogosult jogainak védelmét biztosító nemzeti feletti rendszer és belső rendszerek egymást kiegészítő jellege következtéppen nyilvánvaló kockázatot hordoz magában arra nézve, hogy az említett védelem az irányelvjavaslat célkitűzéseinek megfelelően a lehető leghatékonyabb és leggyorsabb-e.

3.12.1 Így például nem biztosított a szellemi tulajdonjogok érvényesítéséről szóló 2004/48/EK irányelv – az alábbi albekezdésekben foglaltakat biztosító intézkedésekre vonatkozó – rendelkezéseinek helytelen átültetéséből származó belső eltérések kiküszöbölése:

— jogsértés megszüntetésére irányuló eljárás, ezen belül az áruk és az előállításukhoz felhasznált eszközök esetleges megsemmisítése vagy kényszerítő bírság kiszabása;

— kártérítési eljárás vagy az ügyben hozott ítélet közzétételének lehetősége.

3.12.2 Ez a jogbizonytalanság még súlyosabb, ha a jogosult jogainak megsértésével kapcsolatos azon eseteket tekintjük, amelyek több tagállamban előfordultak.

3.13 Annál is inkább, mivel maga az irányelvjavaslat is említ olyan körülményt, amely növeli az említett védelem bonyolultságát.

3.13.1 Így például a 4. cikk harmadik bekezdése (kizáró, illetve törlési okok) megállapítja, hogy „a védjegy törlésének van helye, ha a megjelölést rosszhiszeműen jelentették be lajstromozásra”, és hogy „bármelyik tagállam azt is előírhatja, hogy az ilyen megjelölés nem részesülhet védjegyvoltalomban”.

3.14 Mivel a BPHH szerint a használatra vonatkozó szándék hiánya nem tartozik a rosszhiszeműség fogalmi körébe, milyen hatóság állapít meg egységes kritériumokat annak érdekében, hogy az illetékes értékelő testületek mérlegelhessék, hogy fennállnak-e a rosszhiszemű eljárást feltételező más okok?

3.15 Ez a szabályozási hiányosság paradox, ha összevetjük az irányelvjavaslat 10. cikkének ötödik bekezdése szerinti rendelkezéssel, amely a jogosultat lajstromozott védjeggyel erősíti meg annak megelőzése érdekében, hogy harmadik felek a Vámunióon kívüli területekről származó, szabad forgalomba nem bocsátott termékeket hozzanak be az Unió területére. A javaslat tehát itt nem követi a Bíróság tranzitárúkra vonatkozó hatályos ítélkezési gyakorlatát (a C-446/09. sz. Philips-ügy és a C-495/09. sz. Nokia-ügy), és érvényteleníti minden, a kérdéses harmadik felek esetleges jóhiszeműségre vonatkozó feltevést vagy bizonyítékot⁽⁴⁾.

⁽⁴⁾ Az irányelvjavaslat 10. cikkének ötödik bekezdése kimondja: „A lajstromozott védjegy jogosultja megakadályozhatja továbbá, hogy harmadik felek kereskedelmi tevékenység keretében harmadik országokból – szabad forgalomba bocsátás nélkül – olyan árukat hozzanak be a védjegy lajstromozásának helye szerinti tagállam vámterületére, amelyeken – ideértve csomagolásukat is – engedély nélkül szerepel az adott áru vonatkozásában lajstromba vett védjeggyel megegyező védjegy, vagy amelyet lényegében nem lehet megkülönböztetni az említett védjegytől.” Röviden összefoglalva az EU-n kívül előállított termékek hamisítása elleni határozott mechanizmus létrehozásáról van szó, nem téve lehetővé, hogy az érintettek vonatkozásában fennálljon az a jogi vélelem, amely szerint a tranzitárúk nem lépnek be az EU vámterületére.

3.16 Másfelől az ilyenfajta tiltott kereskedelmi gyakorlatok megelőzését és visszaszorítását nagymértékben elősegítené, ha az irányelvjavaslat az Európai Bizottságot – kifejezett jogalap megteremtésével – feljogosítaná arra, hogy fokozza fellépését és ennek érdekében együttműködjön azon harmadik országok hatóságaival, amelyek vállalkozásai széles körben és rendszeresen folytatják e gyakorlatokat.

3.17 Szintén nem elégséges az irányelvjavaslat 45. cikke első bekezdésének rendelkezése, amely általános jelleggel kimondja, hogy „a tagállamok hatékony és gyorsított közigazgatási eljárást írnak elő hivatalaik számára a védjegy lajstromozásával szemben az 5. cikkben említett okokon alapuló felszólalás iránti kérelemre vonatkozóan”. Konkrétabban meg kellene határozni az említett eljárás jellegét, valamint előírászerűen ki kellene jelölni azt az ésszerű határidőt, amelyen belül az illetékes nemzeti hatóságoknak el kell járniuk, összhangban az Európai Unió Alapjogi Chartája 41. cikkének (A megfelelő ügyintézéshez való jog) (1) bekezdésében foglaltakkal.

3.18 Hasonlóképpen, a védjegyjogosultak nemzetek feletti védelmének lényegéhez tartozó hatékonysági és kiszámíthatósági okok szükségessé teszik az irányelvjavaslat egyéb rendelkezései, így a 44. és az 52. cikk tartalmának felülvizsgálatát. A 44. cikk vonatkozásában, amely a védjegybejelentésben szereplő, és így a védjegy-bejelentési díjjal fedezett első áruosztályon túl minden további bejelentett vagy megújított áruosztály

tekintetében kiegészítő díj kiszabását írja elő, rögzíteni kellene az említett díjszabás maximális mértékét.

3.19 Másrészt, az 52. cikkel összefüggésben, amely előírja, hogy a tagállamok és a BPHH együttműködjenek egymással a célból, hogy előmozdítsák a gyakorlatok és eszközök konvergenciáját, valamint koherens eredményeket mutassanak fel a védjegyek vizsgálata és lajstromozása terén, egy egyedi rendelkezést kellene megalkotni, amely az EUMSZ 291. cikkének (2) bekezdésében foglaltakkal összhangban végrehajtási hatásköröket ruházna az Európai Bizottságra egy kötelező „Magatartási kódex” elfogadása érdekében.

3.20 A BPHH és az egyes nemzeti hivatalok közötti együttműködést az EUMSZ 197. cikkével összhangban közös érdekű ügynek kell tekinteni. E tekintetben különösen hasznos lenne elősegíteni az információk és a tisztviselők cseréjét, valamint támogatni a különböző képzési programokat, biztosítva az ehhez szükséges közcélú költségvetési juttatásokat.

3.21 Általánosságban tehát, a harmonizációs folyamat során a következő években egységesíteni kellene a védjegyjogot, és el kellene fogadni egy uniós védjegyszabályzatot, amely többek között rendelkezne egy rugalmas, egységes és gazdaságos eljárás létrehozásáról, amely az érdekeltek számára elősegítené a kereskedelmi védjegyek önkéntes lajstromozását.

Kelt Brüsszelben, 2013. július 11-én.

az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság
elnöke

Henri MALOSSE